

VĨNH BIỆT TRẦN THỀ

“VĨNH BIỆT TRẦN THỀ” là câu mở đầu bức thư của cố AH NGUYỄN MẠNH HOÀN viết để lại và dặn dò con cháu phổ biến đến các Ái Hữu và Thân Hữu trong ngày đến dự Tang lễ của cố AH. Nguyên văn và thủ bút bức thư như sau:

Kính thưa Quý Vị:

Ngày tôi vĩnh biệt Trần Thề, Quý Vị có lòng
đời tiên-đưa và cầu-cho hương-hồn được
liêu-thoát. Chúc lạc-quý-hóa. Tôi xin
chân-thành cảm tạ.

Kính xin gửi những phút yên lặng, nghĩ đến
Chờ Phật trong bầu không khí an-lành, thanh
tĩnh, cầu nguyện trong nội tâm cho hương-hồn
ra đi được liêu-sanh thoát-tử.

Cố chúc ngày tiên-đưa hôm nay trong vòng
thân mật, khiêm-tôn, là do ý tôi căn dặn lại
các con cháu, chắt. Nếu có điều gì sơ xuất,
kính xin quý Vị vui lòng miễn thứ.

Thành thật cảm ơn quý Vị:

Trân trọng
Nguyễn Mạnh Hoàn

Bức thư cố AH viết vào năm AH thấy sức khỏe suy yếu dần, gia đình AH cho biết là mọi việc về hậu sự, về thờ phụng, AH đều ghi lại chi tiết để cho con cháu làm theo cho chu đáo ... Thật ra, ít ai và chưa có ai trong đại gia đình AHCC, đã bình tâm sáng suốt để làm được việc như vậy.

Ái Hữu NGUYỄN MẠNH HOÀN đã “vĩnh biệt trần thế” sau một tuần lễ bỏ ăn, trong một giấc ngủ an bình hôm 21 tháng 9 năm 2005, nhằm ngày 18 tháng 8 năm Ất Dậu, tại Milpitas, Bắc California, hưởng thọ 96 tuổi. Trưởng nam của cố AH năm nay đã 80 tuổi và đích tôn hiện ở Việt Nam, 4 trưởng và thứ nữ ở Hoa Kỳ.

Hôm tang lễ một số đồng AH Bắc Cali đã đến viếng biệt, tiễn đưa cố AH, và phân ưu cùng gia đình; hôm lễ thất tuần anh em cũng đến tham dự đông đảo, trong số đó có AH Hoàng Đình Khôi từ Nam Cali đến dự.

Quê quán huyện Yên Mô, tỉnh Ninh Bình, Bắc Việt Nam, cố AH Nguyễn Mạnh Hoàn thuộc một gia đình nho phong, khoa bảng, AH vào trường Cao Đẳng Công Chánh Hà Nội năm 1930 và tốt nghiệp năm 1933.

Hầu hết cuộc đời AH phục vụ trong ngành Công Chánh dưới nhiều thời đại:

1933 - 1945: được bổ nhiệm làm việc tại các miền Trung, Bắc Việt Nam, và tại Hạ Lào, Cao Miên.

1945 -1953: bị kẹt lại trong vùng kháng chiến Việt Bắc.

1953 -1954: về Hà Nội làm việc tại Nha Công Chánh Giao thông Miền Bắc VN.

Sau Hiệp Định Genève 20-7-1954, AH di cư vào Nam, đầu tiên làm Trưởng Ty Công Chánh Tỉnh Bình Định, rồi Chánh Sự Vụ Sở Dụng Cụ ở Nhatrang. Trong thời gian này chúng tôi được sống gần gũi với AH Nguyễn Mạnh Hoàn tại Khu Công Chánh Nhatrang, chia sẻ những vui buồn trong công vụ cũng như ngoài cuộc sống. Chúng tôi thấy ở nơi AH một đồng nghiệp đàn anh luôn luôn quý mến nhau, và thường nghe AH kể lại những chuyện xưa lúc mới ra trường đi phục vụ khắp cõi Đông Dương, với tư cách là một “quan Lục Lộ”. Trên Lá Thư AHCC số 78 năm 2002, AH Nguyễn Mạnh Hoàn kể lại chuyện xưa như sau:

“Chuyện Công Chánh thì nhiều, nhưng tôi muốn nói với các anh tại sao tôi sốt sắng tha thiết với nhóm AHCC chúng ta. Tôi tốt nghiệp Công Chánh vào năm 1933, thì năm 1934 trường Công Chánh đóng cửa đến gần chục năm sau mới mở lại. Khóa tôi là khóa áp chót của thời gian tạm đóng cửa. Sở dĩ có chuyện này là vì cuộc khủng hoảng kinh tế vào thời 1930 đã ảnh hưởng khắp nơi trên thế giới. Tôi ra trường hạng 10 và được giới thiệu đi làm đại diện cho hãng thầu Dragage tại Hải Phòng; về Hải Phòng tôi ở khách sạn Parisien, sung sướng lắm, họ lo cho mình hết, mỗi tháng cho họ chừng 1 đồng bạc là họ mừng lắm...

“Khi tôi được bổ nhiệm về làm Sở Hỏa Xa Miền Trung, tôi đến Nhatrang thì cũng chưa có cơ sở văn phòng gì cả, vì xe lửa mới đến Phú Vinh mà thôi. Khi đến Nhatrang, nói mà nghe khó tin, dân chúng ở đó chạy ra xem “Người Bắc” ra sao. Khi tôi uống một ly nước dừa giá 2 xu, mà họ không lấy tiền, vì anh là người Bắc. Khi vào làng Đại Thành, tỉnh Khánh Hòa, nhờ một bà luộc cho con gà mà ăn, ăn xong trả tiền thì bà cũng nói: “Anh là người Bắc, không lấy tiền”. Người dân trong Nam họ hiếu khách như thế đó!!!...

“Một anh Công Chánh ra trước tôi, anh Phạm Đình Biều, bậc đàn anh đến nói chuyện với tôi, dạy tôi từng ly từng tí, khi tôi được đổi đi La Hai, tôi không biết lấy gì mà trả ơn. Đang tản ngàn thì anh trao cho tôi cuốn Điều lệ và Đơn xin gia nhập “Hội Sinh viên và Cựu Sinh viên Công Chánh”, Chủ cầm cái này, xem và đọc kỹ, anh sẽ giới thiệu cho chủ gia nhập Hội AH Cựu Sinh viên Công Chánh.... Mình là người từ nhà quê ra, mới 23 tuổi đầu mà làm một ông quan lục lộ, cái học với 3 năm trong trường ra, lý thuyết cũng như thực hành còn yếu kém lắm, không được chỉ bảo thêm thì cũng khó thành một người giỏi được. Nhờ anh Biều dạy dỗ, tôi làm không có chỗ nào sai sót, ông kỹ sư trưởng tới vỗ vai tôi và nói: “chú bé ơi, chú là người kiểm soát công trường ngon lành nhất của tôi”.... Cái chí tình của một bậc đàn anh như anh Biều, thì mình làm sao mà không tha thiết với anh em trong ngành được ..., đó là truyền thống của ngành công chánh.

... “*Khi qua làm việc bên Lào, dù là đất rừng người thưa, không có không khí văn minh, nhưng cũng có cái thú vui của nó, trong ta mỗi người đều có thể tự tìm cho mình những niềm vui đơn giản, dù cho ở nơi đâu, làm gì ... Ở Lào không có chợ búa, dân tình còn đơn sơ lắm, mình đi chợ mua 10 bó rau, mỗi bó 2 xu, đưa 2 hào hay 20 xu họ không nhận, cứ trả từng bó 2 xu thì được, trả đủ 10 bó thì thôi ... Tôi làm ở Lào thế là 10 năm, sau đó về làm công chánh trong chiến khu và dinh tề rồi vào Nam...*”

... “*Đi khảo sát thiết kế đường sắt, núi rừng trùng trùng, không có đường mòn, không có dân cư, cực lắm. Vì đi ngựa nhiều sinh bệnh, có khi phải về nằm bệnh viện Huế. Mình cũng là quan lục lộ, được nằm trong nhà thương dành cho quan. Các y sĩ và y tá ở Huế tử tế, dịu dàng và ăn nói lễ độ lịch sự lắm. Tại bệnh viện Huế, 2 người nằm một phòng, dạo ấy tôi nằm chung phòng với một ông quan Tổng Đốc, ông này có đến 5, 6 bà hầu thiếp trẻ đẹp, chứ không phải 1 bà đâu nhé ... Nằm ở bệnh viện Huế sướng quá, y tá thì dịu dàng, ngọt ngào, lịch sự. Sau này có khi tôi ra Huế ăn Tết, không ở Hotel mà lại ở đờ, đờ sạch sẽ, lau chùi láng bóng, muốn ăn gì cũng có, cứ kêu các chiếc thuyền nhỏ có lồng đèn xanh, đồ đến mua thức ăn. Huế thơ mộng và lãng mạn lắm!...*”

Xin cảm ơn cô AH Nguyễn Mạnh Hoàn đã kể lại cho AH đàn em những câu chuyện của một “ông quan lục lộ ngày xưa”, những gian lao cũng như những đãi ngộ đối với ngành công chánh thời xưa mà những thế hệ AHCC về sau không được biết.

AH Nguyễn Mạnh Hoàn đã phục vụ đất nước trên nửa thế kỷ, từ Bắc chí Nam trong nhiều nhiệm vụ khác nhau: Bộ Công Chánh và Giao Thông, Phủ Tổng Thống với chức vụ là chuyên viên kỹ thuật, Thượng Viện trong Quốc Hội với tư cách là chuyên viên ngành Công Chánh. Ngoài ra AH cũng có làm tư vụ trong ngành sản xuất Nước Ngọt tại miền Nam.

Vào đầu tháng 5 năm 1975, tôi gặp lại AH trong một tâm trạng rất bàng hoàng tại trại Pendleton (CA). Chúng tôi vui buồn lẫn lộn, rồi từ đó đi vào nơi “đất lạnh chim đậu”, AH lên miền Bắc, chúng tôi ở lại miền Nam Cali, nơi có nắng ấm quanh năm bốn mùa.

Trong kỳ Đại Hội AHCC năm 1998, AH Nguyễn Mạnh Hoàn lúc ấy đã xấp xỉ cửu tuần mà cũng cố gắng xuống Little Saigon tham dự với anh em. AH Hoàng Đình Khôi đã lo việc tiếp đón và chỗ ở cho AH trong thời gian Đại Hội. AH rất vui mừng được gặp lại đồng đạo Anh em trong gia đình Công Chánh.

Chúng tôi viết lại phần nào cuộc đời của Cố AH Nguyễn Mạnh Hoàn để tưởng nhớ một đàn anh đáng kính, đầy nhiệt tâm với nghề nghiệp, với đồng nghiệp, thiết tha xây dựng cho tình Ái hữu Công Chánh, một AH đã đóng góp nhiều công lao để cho tờ nội san “LÁ THƯ ÁI HỮU CÔNG CHÁNH” được tồn tại lâu dài.

Xin cầu chúc Hương Linh AH Nguyễn Mạnh Hoàn sớm tiêu diêu nơi Phật Quốc, AH “vĩnh biệt trần thế” nhưng không vĩnh biệt với mỗi tình Công Chánh. Xin AH phù hộ cho đại gia đình cũng như Lá Thư Công Chánh trường tồn tốt đẹp.

Lê Khắc Thí & Hoàng Đình Khôi

